

tænkningen først til de tidligere af Partiet indbragte Forslag til Hjælp for det kriseramte Landbrug, særlig »Akkordlovforslaget, Forslaget om de haardt tyngende og uretfærdige Ejendomsskatters varige Nedbringelse og om en saare beskeden Statsstøtte til Gennemførelse af Moratorium for en Terminsydelse for saadanne solvente Landmænd, der som Følge af Mangel paa likvide Midler trues med Sammenbrud«. Disse Forslag var, hedder det videre, enten gennemført i væsentlig forringet Skikkelse eller afvist af Regeringen og Flertalspartierne, som derimod havde gennemført en Støtte »i Form af Understøttelse til Skatters Betaling, som vel har været af Betydning for somme Kommuner, men som for Landbruget som Erhverv har været uden Betydning«. Mindretallet havde ikke ændret sin Opfattelse af, at Loven af 19. Oktober 1931 var bygget paa et meget uheldigt Princip, og efter Lovforslaget vilde Hjælpen i formindsket Grad blive ydet forholdsvis ligeligt til de vanskeligt stillede. — Efter *det konservative Mindretals* Mening burde Krisehjælpen til Landbruget fortsættes uændret og de fornødne Midler skaffes til Veje gennem indirekte Beskatning. Men hertil føjede Mindretallet ud fra den Betragtning, at Krisen vilde blive langvarig, at *i Fremtiden* burde Hjælpen til Landbruget ydes som en Erhvervshjælp gennem Nedsættelse af Ejendomsskatterne, hvad der ogsaa vilde være af stor Betydning for Realkredit; yderligere burde den fremtidige Lovgivning skaffe Landbruget bedst mulige Erhvervsmuligheder. Mindretallet stillede derfor Ændringsforslag om en *ny Affattelse* af saavel det her omtalte Lovforslag som Lovforslaget om Udgiftsdækningen. Det ændrede Lovforslag skulde have til Titel »Forslag til Lov om Foranstaltninger i Anledning af Verdenskrisen og Nedsættelse af den faste Ejendoms Beskatning« og omfatte 6 Afsnit: Midlertidig Lettelse af den faste Ejendoms Beskatning, varig Nedsættelse af den faste Ejendoms Beskatning (overensstemmende med de af Landstinget vedtagne Forslag om Ændringer i Lovgivningen om Beskatning til Sogne- og Amtskommuner af faste Ejendomme [dog gældende fra og med Finansaaret 1933—34] og om Ændring i Loven af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme), endvidere handelspolitiske Forholdsregler, Ændringer i Toldloven, Beskatning af Andels- og Brugsforeninger og Overførelse af Udgifter fra Kommune til Stat. Angaaende det nærmere Indhold af de 4 sidste Afsnit henvises til Fremstillingen under Dækningsloven (Nr. 8). Her skal kun omtales Indholdet af 1. Afsnit. Ifølge dette skulde i Finansaaret 1932—33 *den amtskommunale Skat paa fast Ejendom* kun opkræves med *Halvdelen* af det paalignede Beløb. (I Sønderjylland og i de øvrige Amter, hvor der lignede Skat paa Sognekommunerne, skulde